

6. Po zbadaniu próbki środka skażającego laboratorium wydaje zaświadczenie o przydatności jego do skażenia spirytusu.

7. Koszty badania ponosi przedsiębiorstwo pobierające spirytus skażony zbadanym środkiem.

8. Jeżeli skażenie spirytusu odbywa się w miejscu pobrania spirytusu, a ogólna ilość środka skażającego potrzebna do skażenia pobranej partii nie przekracza 1 balonu, tj. około 50 litrów, próbki środka skażającego może pobrać laborato-

rium zakładu przemysłu spirytusowego wydającego spirytus. W tym przypadku środek skażający, z którego pobrano próbkę, zabezpiecza laboratorium i po wydaniu orzeczenia o przydatności środka do skażenia przekazuje go do dalszej dyspozycji komisji sprawującej nadzór nad skażaniem.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: *M. Hoffmann*

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 8 sierpnia 1955 r. (poz. 920).

WIELKOŚĆ PRÓBKII ŚRODKA SKAŻAJĄCEGO, KTÓRĄ NALEŻY PRZESŁAĆ DO LABORATORIUM

Zasady pirydynowe	500 ml	Czterochlorek węgla	250 ml
Spirytus drzewny	500 ml	Fenol (kwas karbolowy)	100 ml
Oleje ketonowe	500 ml	Aceton	250 ml
Nafta	200 ml	Tynktura benzoesowa	50 ml
Fiolet krystaliczny	5 g	Surowy krezol	150 ml
Benzol	400 ml	Alkohol metylowy czysty	250 ml
Terpentyna	400 ml	Oleje luzlowe	500 ml
Eter etylowy	200 ml	Mentol	2 g
Chloroform	100 ml	Piżmo sztuczne	2 g
Formalina	200 ml	Benzoosan benzolowy	100 ml
Ftalan dwuetylowy	100 ml	Kompozycje olejków eterycznych	10 ml
Benzyna	400 ml	Kwas siarkowy stężony	200 ml
Ług sodowy lub potasowy	50 ml	Kwas benzoesowy	50 g
Szelak	15 g	Toluol	400 ml
Chlorek etylowy	50 ml		

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 8 sierpnia 1955 r. (poz. 920).

WYKAZ ZAKŁADÓW, W KTÓRYCH LABORATORIA UPRAWNIONE SĄ DO BADANIA SZCZEGÓLNYCH ŚRODKÓW SKAŻAJĄCYCH

1. Warszawskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Warszawie,
2. Starogardzkie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Starogardzie,
3. Poznańskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Poznaniu,
4. Krakowskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Krakowie,
5. Lubelskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Lublinie,
6. Wrocławskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego we Wrocławiu,
7. Łańcuckie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Łańcucie,
8. Kutnowskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego w Kutnie,
9. Toruńska Rektyfikacja Spirytusu w Toruniu,
10. Łódzka Wytwórnia Wódek w Łodzi,
11. Szczecińska Wytwórnia Wódek w Szczecinie.

921

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 29 lipca 1955 r.

w sprawie ustalenia wysokości i trybu pobierania opłat za korzystanie z urządzeń handlowych na targowiskach.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), § 2 ust. 3 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania

niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i

Nr A-115, poz. 1495 oraz z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi do ustalania wysokości opłat za korzystanie z urządzeń handlowych na targowiskach.

2. Wysokość opłat za korzystanie z urządzeń handlowych na targowiskach, ustalana przez prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, nie może przewyższać stawek maksymalnych określonych w cenniku stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

3. Jeżeli dotychczasowe opłaty, pobierane na poszczególnych targowiskach, są niższe od stawek maksymalnych, podwyższenie opłat wymaga zgody Państwowej Komisji Cen.

§ 2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych ustalają wysokość opłat za korzystanie z urządzeń handlowych w oparciu o opinie prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych właściwych ze względu na położenie targowisk, dla których opłaty mają być ustalone.

§ 3. 1. Opłaty pobiera się za stałe lub okresowe korzystanie z urządzeń handlowych targowiska bądź placu pod urządzenia handlowe na targowiskach krytych i otwartych.

2. Za urządzenia handlowe, o których mowa w ust. 1, uważa się zainstalowane na targowisku:

- 1) boksy — punkty sprzedaży stanowiące zamknięte pomieszczenie (siatkowane, oszklone) z wnętrzem niedostępnym dla nabywców, wyposażone w specjalne urządzenia do prowadzenia sprzedaży takich artykułów, jak mięso, drób, ryby itp.,
- 2) kioski — punkty sprzedaży stanowiące zamknięte pomieszczenie wolno stojące lub wbudowane z wnętrzem niedostępnym dla nabywców; wyposażenie stanowią lada i półki dostosowane do rodzaju sprzedawanych artykułów,
- 3) stragany — punkty sprzedaży skonstruowane z elementów przenośnych, z nakryciem brezentowym lub drewnianym,
- 4) stoiska — punkty sprzedaży nie posiadające charakteru stałego urządzenia; wyposażenie: lada lub stół oraz ewentualnie półki do rozmieszczania towaru.

§ 4. 1. Podstawą do korzystania z urządzeń handlowych lub placu powinna być umowa zawarta przez użytkownika z administracją targowiska.

2. Umowy z jednostkami targowiskowymi na korzystanie z urządzeń handlowych lub placu dla sieci stałej i agencji zawierają jednostki handlu uspołecznionego, w których imieniu agent dokonuje sprzedaży.

3. Zajmowanie urządzeń handlowych lub placu pod własne urządzenia handlowe na targowisku bez uprzednio zawartej umowy jest niedozwolone.

§ 5. 1. Za jednostkę podlegającą opłacie przyjmuje się 1 m².

2. Przy obliczaniu powierzchni urządzenia lub placu zajętego pod urządzenia handlowe na targowisku, części metrów kwadratowych poniżej 0,5 m² zaokrągla się w dół, a od 0,5 m² zaokrągla się wzwyż do pełnych metrów.

3. Za powierzchnię podlegającą opłacie uważa się powierzchnię danego urządzenia handlowego (stoiska, kiosku) oraz faktycznie zajmowaną powierzchnię poza urządzeniem na towar, opakowanie itp.

§ 6. Obowiązek ponoszenia opłat powstaje z dniem oznaczonym umową o korzystaniu z urządzeń handlowych lub placu bez względu na to, czy czynności handlowe zostały rozpoczęte.

§ 7. Za urządzenia posiadające wyposażenia specjalne, np. masarskie i rzeźnicze, baseny rybne itp., stawki opłat maksymalnych mogą być podwyższone o 20%. Przepis powyższy nie ma zastosowania do boksów.

§ 8. 1. Opłaty za korzystanie z urządzeń handlowych lub placu na targowiskach z handlem niecodziennym (np. 2 lub 3 razy w tygodniu) należy obliczać według stawek ustalonych przez prezydya wojewódzkich rad narodowych (w ramach stawek maksymalnych), stosując 1/24 stawki miesięcznej za każdy dzień korzystania z urządzenia.

2. Ilość dni korzystania z urządzeń nie może być mniejsza od ilości dni targowych, ustalonych przez prezydya właściwych terenowo rad narodowych.

3. Za handel codzienny należy uważać handel, odbywający się co najmniej 5 dni w tygodniu.

§ 9. Od jednostek występujących jednorazowo na targowiskach, np. na czas otwarcia jarmarku lub kiermaszu, z którymi nie zawarto umów na korzystanie z urządzeń handlowych lub placu za ten okres, należy pobierać opłaty ustalone przez prezydya rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi zgodnie z dekretem z dnia 20 maja 1955 r. o podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 21, poz. 136).

§ 10. Jednostki handlu nie uspołecznionego obowiązane są przy zawieraniu umów na korzystanie z urządzeń handlowych lub placu na targowiskach do wpłacenia administracji targowiska kaucji zwrotnej w wysokości 2-miesięcznej opłaty, z której mogą być pokryte wszelkie należności z tytułu świadczonych przez targowisko usług w chwili zaprzestania wykonywania czynności handlowych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kiljańczyk
Prezes Państwowej Komisji Cen: p. o. J. Sitrumiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 29 lipca 1955 r. (poz. 921).

CENNIK MAKSYMALNYCH STAWEK OPŁAT ZA KORZYSTANIE Z URZĄDZEŃ HANDLOWYCH LUB PLACU PRZY HANDLU CODZIENNYM

Rodzaj urządzenia	Wysokość opłaty za 1 m ² za okres jednego miesiąca w złotych dla:		
	spółdzielni produkcyjnych i członków spółdzielni	pozostałych jednostek uspołecznionych	osób prywatnych
1. Na targowisku krytym:			
1) boks	13	25	70
2) kiosk	12	23	60
3) stoisko	8	15	50
4) powierzchnia pod urządzenia handlowe	7	15	40
2. Na targowisku otwartym (placu):			
1) kiosk	10	19	55
2) stragan	7	15	45
3) stoisko	5	11	35
4) powierzchnia pod urządzenia handlowe, na złożenie towaru, opakowań itp.	4	9	30

922

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Centralny Urząd Geodezji i Kartografii:

Brakowski Algerd, Legay Eugeniusz.

przez Centralny Zarząd Technicznej Obsługi Rolnictwa:

Cybulski Bernard, Frąckiewicz Stanisław, Kaszuba Edward, Kulesza Czesław, Maciejewski Marian, Szałkowski Kazimierz, Wiśniewski Paweł.

przez Centralny Zarząd Budownictwa Mlejskiego — „Zachód”:

Alicki Jan, Bątkiewicz Bogdan, Bohr Bolesław, Borowiak Henryk, Czaplinski Tadeusz, Dąbrowski Edward, Derda Mieczysław, Dębowski Władysław, Dopieralski Marian, Dunicz Leonard, Dyla Andrzej, Filipiak Ignacy, Ginda Julian, Hajduczek Jakub, Hertmanowski Walenty, Janiszewski Wacław, Janowski Antoni, Kaczmarczyk Antoni, Kaczmarek Józef, Kasprowicz Czesław, Kilpert Edward, Klecha Jan, Kraszewski Stanisław, Kryszczyński Erazm, Kurzawski Władysław, Liska Karol, Łukasiewicz Władysław, Maciołek Jan, Majchrzycki Stanisław, Malinowski Stanisław, Mamot Wacław, Marcinkowski Marian, Mazur Maksymilian, Miarka Józef, Mikołajczak Józef, Milecki Stanisław, Monkiewicz Henryk, Nowak Kazimierz, Oracz Mieczysław, Owczarek Wincenty, Przybyła Mieczysław, Przysada Stanisław, Rosikiewicz Olech, Rybicki Mirosław, Sadowski Henryk, Sentfleben Alfons, Skibowski Władysław, Słowik Stanisław, Słonek Leon, Sobolewski Wacław, Soenke Józef, Sorge Józef, Stopa

Marian, Szczerkowski Jerzy, Suss Witalis, Szymański Władysław, Szaflński Władysław, Toboła Bogdan, Traczyk Władysław, Trawczyński Stanisław, Tyszka Jeremi, Weber Władysław, Wojcieszak Stefan, Zbrożyna Piotr, Ziłka Bolesław, Zdebko Józef.

przez Centralny Zarząd Młynów Gospodarczych:

Adamczyk Władysław, Arbeit Bernhard, Bogacki Józef, Bryszewski Kazimierz, Buczek Zbigniew, Bukowski Roman, Buszman Jan, Chęciński Janusz, Ciesielski Hieronim, Czernik Zygmunt, Czyż Mieczysław, Danowski Henryk, Dąbek Zygmunt, Dąbkowski Karol, Dobosz Józef, Dyszlewski Bronisław, Faber Ludwik, Głowacki Stanisław, Gólczy Grzegorz, Grabowski Bolesław, Groń Władysław, Grosicki Antoni, Henke Stanisław, Janiszewski Bronisław, Januszewski Jan, Jasiński Piotr, Kasprzycki Józef, Kazimierski Julian, Klein Edmund, Kokoszka Stanisław, Komorowski Józef, Konieczka Władysław, Kopczyński Jerzy, Kowalski Antoni, Kruber Marian, Krupa Marian, Kryk Mieczysław, Krysiak Stanisław, Kudłaty Marian, Kwiatkowski Jerzy, Lamcho Klemens, Laskowski Czesław, Lechowicz Jan, Lemka Franciszek, Leśniewski Jerzy, Leśniewski Michał, Lewandowski Józef, Liber Czesław, Ławnicki Tadeusz, Łyczba Edward, Makowski Edward, Makowski Włodzimierz, Malczewski Zygmunt, Maliński Cyprian, Mandrysz Alfred, Mempel Kazimierz, Michalak Walenty, Mróz Kazimierz, Musioł Franciszek, Muzyka Michał, Niedziela Stefan, Niziołek Antoni, Niziołek Stefan, Nowicki Ludwik, Okoń Jan, Olenik Sergiusz, Pezala Józef, Pliżkiewicz Józef, Prusecki Józef, Prył Józef, Rabięga Karol, Rajnhard Edward, Rojewski Jan, Romanek Kazimierz, Rudnicki Tadeusz, Rycombel Łukasz, Śmiątkowski Zygmunt, Skoraczewski Czesław, Smakowski Władysław, Sokołowski Bolesław, Stanisławski Jan, Stojanowski Jan, Szczepański Adam, Szymański Adam, Świetlicki Leopold, Tokarski Edward, Tomczyk Władysław, Trzaskowski Bernard, Wersty Marian, Wieraszko Antoni, Wojniak Feliks, Wojtasiewicz Stanisław, Zatorski Edmund, Zawadzki Józef, Zdzymira Władysław.

Flotczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul Tamka 3

Zam. 1697 B-6-11307

Cena 1,00 zł